

КАВУННИК О. А.

Я вже 27 років працюю на факультеті культури і мистецтва Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя, але зустріч із Володимиром Івановичем Рожком, напевно, докорінно змінила моє творче життя, надала йому змісту, багатогранності. У розмові про Володимира Івановича згадуються слова Григора Тютюнника про те, що зустріч із великим робить нас скромнішими. Спочатку я познайомилася з ним заочно, це був кінець 1990-х років. Наш сусідський хлопчик вступив до Київської музичної десятирічки на хорове відділення. Приїздить додому і захоплено розповідає, що він зі шкільним хором хлопчиків їде до Іспанії. На той час це справді була подія. Тоді я вперше почула ім'я Володимира Рожка. Я дуже мало знала про нього, а сьогодні завжди промовляю його з гордістю, вважаю, що спілкування з ним завжди збагачує. У нього є чому вчитися. Він захистив чисте ім'я нашої яскравої співачки, викладача факультету Марії Федорівни Бровченко.

Свого часу я мала інтерв'ю з Володимиром Івановичем щодо приїзду Тимофія Олександровича Докшицера в Київ, а тоді і в Ніжин, він родом з нашого міста. Тоді саме відбувався Перший міжнародний конкурс трубачів, це була подія не тільки для Києва, а й для ніжинців – вони зустрічалися і спілкувалися з Т. Докшицером. Мені не вистачало для монографії про цього трубача світового рівня інтерв'ю з ним. І тільки через три роки після виходу книги я зрозуміла, що його поїздку до Ніжина організував Володимир Іванович Рожок.

З Володимиром Івановичем ми спілкувалися і під час Великодніх хорових асамблей – він доручав нам, ніжинцям, зустрічати почесних гостей із Білорусії, 23 священники, хор священнослужителів Гродненської області. Вони виступили в Миколаївській церкві Ніжина, Володимир Іванович відкривав виступ цих поважних гостей. У дні Другої міжнародної хорової асамблеї ми зустрічали інструментальний ансамбль «Купава» з Москви.

Крім того, Володимир Іванович безпосередньо допомагає у проведенні юніорського конкурсу, який має вже статус усеукраїнського.

Володимир Іванович вміє відчутти важливість моменту, спрямувати увагу всіх присутніх на головне, щоб піднести духовний, емоційний стан, щоб люди розправили плечі і з гордістю відчували, на якій землі вони живуть. Завдяки йому в Ніжині відкрито меморіальну дошку Тимофію Докшицеру в тому приміщенні, де він виступав.

Сьогодні в українському музикознавстві широко розгортається науковий напрям із дослідження історії культури в регіонах України. Володимир Іванович цілеспрямовано підтримує і розвиває його.